

Viðmerkingar til »Útvarpsfólk í verkfalli«

Nakrar viðmerkingar, eg hevði í 14. September seinasta leygardag um viðurskiptini í útvarpinum og viðgerðina í útvarpsnevndini av trúneti á arbeidsplassinum, hava fingið tey 20 starvsfólkini í verkfalli at geva ilt av sær.

Fyrst og fremst leggja tey dent á, at eg betur enn nakar annar veit, hvussu viðurskiptini í útvarpinum hava verið tey seinastu 20 árin.

Eg kann geva teimum rætti í tí, at við tað at maður min hevði starv í útvarpinum í heili 24 ár frá 1960, veit eg rættuliga væl, hvussu útvarpið er sum arbeidsplass.

Tað, sum tey 20 tykjast at gloyma, er, at eg siti ikki sum útvarpsnevndarlimur fyri mann min, men eri vald í hesa nevnd av Tjóðveldisflokkinum at gera eitt so sakligt og dygdargott arbeiði sum gjørligt. Tær upplýsingar, eg einsíðugt havi frá manni mínum — hvønn veg tær enn benda — kunnu ikki vera einasta og heldur ikki avgerandi grundarlagið undir støðutakan míni í útvarpsnevndini. Eg havi fyrst og fremst lóg og reglugerð fyri útvarpið, tineað sidvenju í útvarpsnevndini og fyri tað friðja mína egnu sannføring og samvitsku at ganga eftir.

Frá fyrsta degi av, sidani henda ósemja tók seg upp, havi eg havt ta reellu og objektivu støðu, at málið hoyrði ikki heima í útvarpsnevndini. Okkara uppgáva er fyrst av øllum at hava eftirlit við, at útvarpið er fjelbroytt, at tað ikki rennur ørindi fyri ávisar bólkir ella rørsur, og annars — sambært lóg og reglugerð — er uppgáva okkara at ummæla mál, sum verða lögð fyri okkum.

Tað fellur mær fyri bróstið, at júst útvarpsfólkini, sum eg altíð havi mett sum objektivar og seriosar tíðindaberar, og sum nú hava strítt eitt stríð fyri rættvís og reellum viðurskiptum á arbeidsplassinum, leypa á meg av teirri orsök, at eg havi eina objektiva, fasta og reella støðu í hesum máli.

Nevndarformaðurin Hans Jørgensen hevur tikið sær rættindi, sum hann ikki eigur. Fyrst royndi hann at draga málið inn í nevndina sum ein spurning um ein nýggjan bygnað.

Hesum visti eg aftur við tí — reellu og objektivu —

grundgeving, at spurningurin um bygnaðin (strukturen) á almennum arbeidsplassum liggur hjá teimum politisku myndugleikunum lögtingi og landsstýri og ikki hjá útvarpsnevndini. Eg visti eisini á, at eftir míni meting átti spurningurin um bygnaðin ikki at verða viðgjørdur fyri ein stovn, men fyri allar undir einum. Tað eru teir politisku myndugleikarnir — ikki útvarpsnevndin — sum skulu taka støðu til, um leiðsluviðurskiptini á teimum almennum stovnunum — ikki einum, men øllum — skulu demokratiserast og nýmótansgerast.

Útvarpsfólkini í verkfalli harmast um, at eg — eins og Martin Olsen og Steingrim Niclasen — ikki var á »útvarpsnevndarfundinum« saman við teimum í Pæstovu. Til hetta er at siga, at hesin »útvarpsnevndarfundur« var óregluliga innkallaður, og eg fái meg illa at trúgva, at útvarpsfólkini í verkfalli, sum stríddust fyri rættvís og regluligum atburði, yvirhevd kunnu taka undir við, at ein slíkur fundur varð hildin.

Tá eg sigi, at fundurin varð óregluliga innkallaður, er tað tí, at útvarpsstjórin var ikki boðsendur. Eg havi spurt meg fyri hjá lögfrøðingi og fingið tað greiða svar, at útvarpsstjórin eigur sæti á nevndarfundum (og so kunnu útvarpsfólk, eg og onnur halda um verandi stjóra, hvat vit vilja).

Stutt skal eg siga, at eg havi havt og havi heilt greiða støðu í hesum málum:

1) Útvarpsnevndin hevur onga heimild at taka starvsfólkatrúppuleikar upp av sínum eintingum, og klaguna (klagurnar) frá starvsfólkunum til landsstýrið hava vit ikki fingið til ummælis. Nevndin eigur ikki at viðgera mál, sum ikki eru komin til nevndina. Tað er ikki nóg mikið, at formað-

urin av tilvild hevur fingið fatur á einum fotoavriti av einum brævi frá partamanni sínum, lögmanni. Antin vildi hann hava hetta fotoavrit til viðgerðar í nevndini fyri at kunna fremja sínar persónligu kongstankar, ella hevur hann gjørt tað fyri at bjarga sínum partamanni burtur úr sjálvs-kaptum trúpulleikum við at flyta teir yvir í útvarpsnevndina. Eitt verkfall er ein træta millum arbeidsgjævara og arbeidstakara, í hesum føri millum landsstýri og starvsfólk fakfelag. Tað er hetta forum, sum eigur at viðgera eina slíka trætu.

2) Útvarpsnevndin hevur onga heimild av sínum eintingum at fara undir at broyta bygnaðin av stovninum. Hetta er ein politiskur spurningur.

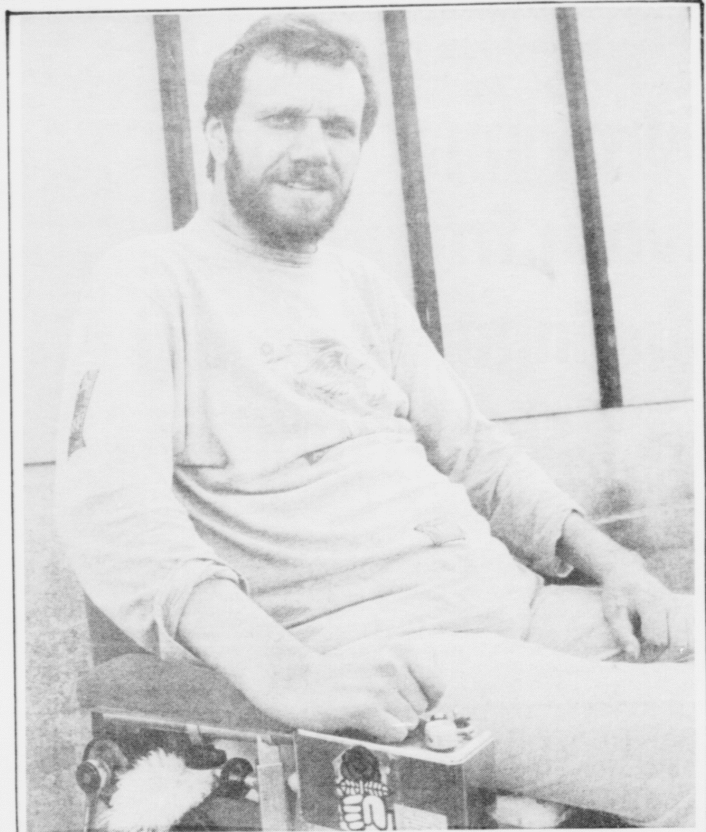
3) Útvarpsnevndin eigur at verða kallað inn til fundar á regluligan hátt, og eg góðtaki ikki — hvussu nógvur ágangurin á meg annars er ella verður — at óregluligir útvarpsnevndarfundir verða hildnir.

Eg havi ikki viljað flokt míni persónligu viðurskipti upp í hetta stríð. Eg havi latið míni sympati og antipati verið har, sum tey eiga at vera hjá einum alment valdum nevndarlimi við rættvísiskenslu og samvitsku í sínum sinni. Læt eg míni persónligu viðurskipti spælt inn, so læt eg meg brúka, og so misbrúkti eg eisini min nevndarsess.

Mín støða hevur verið greið, og hana haldi eg fast við. Tað gleðir meg, at starvsfólkini undir verandi umstøðum hava gjørt tað einasta rætta: at fara til arbeidis aftur.

Og eg fari — eins og útvarpslurtarar allir — at ynskja teimum góðan arbeidshug, og eg vænti, at úrslitini í hátalaranum fara at vera líka góð ella kanska uppaftr betri í framtíðini enn higartil.

Kristianna Rein
útvarpsnevndarlimur

Vit mugu líta á ungdómin

— Líta vit ikki á ungdómin í dag, hvat álit kunnu vit so seta á framtíðina spyr Svend Age Andersen, valevni javnaðarflokksins til býráðsvalið í Havn

Bæði í skrift og í talu hoyrist ofta, at tað líkist ongum, at okkara kæra land verður lagt undir graslíkisvøllir fyri so og so nógv fyri hvønn m², pengar, ið annars kunnu verða brúktir til bæði eitt og annað. Sama søgan hoyrist um ítróttarhallir, svimjihallir o.s.fr.

Men, hugsa vit okkum eitt sindur um, so vita vit øll, at næst eftir tí almenna sosiala arbeidinum, so er ítrótturin klárt nummar tvey í tí samanhanginum, og tað er nú einaferð so, at tað finnst ítróttarfelag, ið ongan beinleiðis studning fæa. Um hetta kunnu vit væl saktans fegnast.

Um feroyskur ungdómur skal sleppa at »snodda« til internatanan ítrótt, so krevst nú einaferð so, at tað finnst ítróttarfelag, ið ongan beinleiðis studning fæa. Um hetta kunnu vit væl saktans fegnast.

Um feroyskur ungdómur skal sleppa at »snodda« til internatanan ítrótt, so krevst nú einaferð so, at tað finnst ítróttarfelag, ið ongan beinleiðis studning fæa. Um hetta kunnu vit væl saktans fegnast.

Aggressivar ítróttargreinar, sum motorcross, speedway o.t.l. kunnu kanska bótta um kappkoyringina í Havnargøtum. Í hesum sambandi má ikki vera gloymt, at á tann hátt verður ungdómurin vitandi um, hvat tað í grundini eru

ítróttarfólkum fáa góð úrslit?

Men, tað finnst eisini ein ungdómur, sum situr við sviðið soð!

Ein partur av ungdómnum, sum ongan áhuga hevur í ítrótti, er vorðin ein minniluti, sum stríð hevur staðið um, eisini í býráðnum. Summi siga beinleiðis, at tey ikki vilja ganga oksl við oksl saman við ungdómnum, so tað er greitt, at har fer ungdómurin ikki at seta sín kross.

Sjálvsagt finst ein loysn, men henda loysnin skal ikki ganga útyvir tann verandi ítróttin, tí eitt fet fram og eitt fet aftur er líka langt, tað er nú eina ferð so.

Aggressivar ítróttargreinar, sum motorcross, speedway o.t.l. kunnu kanska bótta um kappkoyringina í Havnargøtum. Í hesum sambandi má ikki vera gloymt, at á tann hátt verður ungdómurin vitandi um, hvat tað í grundini eru

ítróttar, hann er í takholt við. Sjálvur havi eg koyrt á útboraðum prutlum og motorsúkkulum sum ungur, og kom igjøgnum tað uttan mein. Men tað gera ikki øll, tverri.

Støð, har ungdómur skal savnast, mugu vera støð, har tey kenna seg sum sjálvan seg og hava eina kenslu av, at hetta er teirra egna. Líta vit ikki á ungdómin í dag, hvat álit kunnu vit so seta á framtíðina.

Sjálvur haldi eg, at skal nakað henda innan fyri hetta umráðið, so mugu fólk vera uppi í, sum ikki hava gloymt sín ungdóm og sína fortíð, men, tað eru jú tey, ið helst vilja gloyma hana.

Ungdómurin setur x við javnaðarflokkin tann 8. des.

Sv. Age Andersen

De si'r de sidste fire år var elendige? — sikken dejlig elendighed!

MUP

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

